

בש"פ 5860/18 - מיכאל קרימסקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5860/18

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני:

מיכאל קרימסקי

המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 25.7.2018 בעמ"ת 53548-07-18
שניתנה על-ידי כבוד השופט הבכיר א' ואגו

עו"ד עופר קופרמן

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 25.7.2018 (עמ"ת 53548-07-18, השופט הבכיר א' ואגו). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום באשקלון מיום 19.7.2018 (מ"ת 31174-07-18, השופטת ע' חולתא).

כתב האישום והליכים קודמים

2. ביום 12.7.2018 הוגש כנגד המבקש ונאשם נוסף כתב אישום לבית משפט השלום אשר נסב על עבירות סמים. לפי הנטען בכתב האישום, בבוקרו של יום 1.7.2018 נעצרה אמו של המבקש יחד עם שניים נוספים בחשד לסחר בסמים מסוכנים בבית באשדוד אשר שימש כתחנת סמים (להלן: הבית). בהמשך לאמור, הגיע המבקש יחד עם הנאשם הנוסף אל הבית ולמחרת היום השניים מכרו במקום לאדם אחר כ-5.5 גרם של סם מסוכן מסוג "5F-ADB" (ממשפחת "נייס גאי") בתמורה ל-25 שקל. עוד נטען כי בזמן שהותם בבית המבקש והנאשם הנוסף החזיקו בצוותא חדא בכמות של כ-1.3 קילוגרם של סם מסוכן מסוג "5F-ADB" שלא לצריכה עצמית אשר נמצאו מתחת לארון בכניסה לבית (להלן: כמות הסם המוצפנת) ובכמות נוספת של כ-160 גרם של סם זה שהוחזקו בנסיבות דומות ונמצאו בבית בשקית פתוחה

בתוך קערה (להלן: כמות הסם הגלויה).

3. בגין המעשים המתוארים הואשם המבקש בעבירות הבאות: סחר בסמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים) וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים וסעיף 29(א) לחוק העונשין.

4. בד בבד עם כתב האישום הגישה המדינה בקשות לעצור את המבקש ואת הנאשם הנוסף עד תום ההליכים נגדם. המשך הדברים יתמקד בעניינו של המבקש.

5. בדיון שהתקיים ביום 19.7.2018 הסכים בא-כוחו של המבקש לקיומן של ראיות לכאורה בנוגע לעסקת הסמים המתוארת בכתב האישום. עם זאת, הוא טען שלא ניתן לקשור את מרשו לעבירת ההחזקה המיוחסת לו. באשר לטענה אחרונה זו הבחין בית משפט השלום בין שתי כמויות הסמים שנתפסו. באשר לכמות הסם המוצפנת, נקבע כי אמנם קיימת תשתית ראייתית "המסבכת" את המבקש יותר מאשר את הנאשם הנוסף, אם כי יש בה חולשה מסוימת שכן לכאורה מדובר בכמות סם שהוסתרה עוד קודם להגעתו של המבקש לבית ולא נתפסה במסגרת החיפוש שבוצע במהלך מעצרה של אמו. בכל הנוגע לכמות הסם הגלויה נקבע כי חומר הראיות מלמד שלא הייתה אפשרות להכנסת כמות סמים זו לבית אלא בשעה שהמבקש נכח בו, ועל כן קיימת תשתית ראייתית לחובתו. נוסף על כך, קבע בית משפט השלום כי כלל המעשים המיוחסים למבקש מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית. כן צוין כי למבקש עבר פלילי הכולל הרשעות ישנות יחסית בעבירות סמים. על יסוד כל האמור, בית משפט השלום קבע כי אין מקום לשחרר את המבקש לחלופה שהוצעה על ידו טרם קבלת תסקיר מעצר בעניינו וחקירת הערבים שהוצעו והורה על הכנת תסקיר מעצר כאמור.

6. המבקש הגיש ערר על ההחלטה האמורה לבית המשפט המחוזי, אשר נסב בעיקרו על שאלת קיומן של ראיות לכאורה לביסוסה של עבירת ההחזקה. ביום 25.7.2018 בית המשפט המחוזי דחה את הערר בקבעו כי בשלב זה מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית מוצקה דיה הקושרת את המבקש לכלל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

7. באופן יותר ספציפי, בית המשפט המחוזי עמד על כך שלאחר החלטתו של בית משפט השלום קיימה המשטרה השלמת חקירה, במסגרתה הוכן מזכר משלים של שוטר שהשתתף בחיפוש שנערך בבית הן במהלך מעצרו של המבקש והן בעת מעצרה של אמו יום קודם לכן (להלן: המזכר המשלים). כפי שעולה מהמזכר המשלים, כמות הסם המוצפנת לא הייתה בארון במהלך מעצרה של האם. בית המשפט המחוזי קבע כי משמעות הדבר היא שלכאורה כמות סם זו הוסתרה לאחר מעצרה של האם וציין כי פרט למבקש ולנאשם הנוסף לא הייתה לאיש הזדמנות לעשות כן. עוד נקבע כי בניגוד למבקש, הנאשם הנוסף לא סיבך את עצמו בדיעה מפורטת על ההתנהלות בבית, כך שהתשתית הראייתית הקיימת בשלב זה מסבכת את המבקש בקשר לכמות הסם המוצפנת. מכל מקום, בית המשפט המחוזי קבע כי די בחומר הראיות הלכאורי שעמד לפני בית משפט השלום כדי להצדיק את הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. בהקשר זה, עמד בית המשפט המחוזי על כך שאין מחלוקת על העובדה שהמבקש ביצע את עסקת הסמים, כי נתפסה אצלו כמות כסף גדולה במזומן שאינה מתיישבת עם היקף הכנסותיו ברגיל מבלי שנתן לכך הסבר משכנע, ושהוא אף כי לא הסביר את תכלית שהייתו הארוכה בבית לאחר מעצר אמו, בזמן שהיו בו סמים ונרשמה בו תנועה ערה של יוצאים ונכנסים. בית המשפט המחוזי ציין עוד שהמבקש נטל אחריות על כלל ההתנהלות בדירה לרבות לאחר החיפוש שנערך

בעקבות מעצרה של אמו, וכי מהדברים שמסר במשטרה בעניין זה עולה שהודה כי היה "חליף" של אמו והשניים שנעצרו עמה בכל הנוגע לשימוש בבית כתחנת סמים. בית משפט השלום הטעים כי אמנם המבקש חזר בו מדברים אלה, אולם לצורך בחינת הראיות בשלב הנוכחי הם נושאים משקל רב.

8. נוסף על האמור, בית המשפט המחוזי דחה את טענת המבקש בכל הנוגע להפליה בינו ובין הנאשם הנוסף, שבעניינו נקבע כי יש לבחון את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר אף ללא תסקיר. בית המשפט המחוזי קבע כי ההבחנה שנעשתה בין השניים, כפי שנומקה על ידי בית משפט השלום, היא לגיטימית וסבירה. זאת, לנוכח עברו הפלילי של המבקש וזיקתו העמוקה והנמשכת באשר לנעשה בבית, לרבות על פי הודאתו במשטרה. עוד הוטעם, כי לגבי המבקש, בדומה לנאשם הנוסף, לא נשללה אפשרות שחרורו לחלופת מעצר וכי זו תיבחן לאחר קבלת תסקיר המעצר.

הבקשה שבפני

9. בקשת רשות הערר חוזרת ומתמקדת בטענה כי היה מקום להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר מאחר שלא קיימת בעניינו תשתית ראיתית לכאורית להוכחת עבירת החזקת הסמים המיוחסת לו. לשיטתו, המזכר המשלים שעליו התבסס בית המשפט המחוזי נערך שלא כדין ולא היה חלק מחומר החקירה שנבחן על ידי בית משפט השלום ועל כן לא ניתן היה להתבסס עליו. עוד טוען המבקש כי בית המשפט המחוזי שגה כשייחס משקל להודאתו במשטרה על אף שחזר ממנה, וכן מעלה טענות נוספות הנוגעות לחומר החקירה הקיים בעניינו. לצד זאת, המבקש חוזר על טענתו בדבר הפליה בינו ובין הנאשם הנוסף בכתב האישום.

דיון והכרעה

10. לאחר שבחנתי את הדברים לא מצאתי הצדקה להענקת רשות לערור בנסיבות המקרה. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או בהתקיימן של נסיבות פרטניות מיוחדות המצדיקות זאת, כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויות הפרט או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור וביטחונו (ראו למשל: בש"פ 5870/18 אבו דעוף נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.8.2018)).

11. הבקשה דן אינה מעוררת היבטים עקרוניים, ולמעשה אף לא נטען בה כך. זאת ועוד: היא מכוונת כנגד "החלטת ביניים" בדבר קיומן של ראיות לכאורה, והוגשה בטרם ניתנה ההחלטה הסופית בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. משמעותה של ההחלטה היא אפוא קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש. בית משפט זה קבע בשורה ארוכה של החלטות כי בשלב דיוני זה קיימים טעמים טובים שלא להידרש לערר (ראו למשל: בש"פ 3771/17 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.5.2017); בש"פ 7167/17 אבו זייד נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (19.9.2017)).

12. מכל מקום, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות פרטניות בעניינו של המבקש המצדיקות את קבלת הבקשה. למעשה, אף מבלי להידרש למחלוקת בעניינו של המזכר המשלים, בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה כי די בחומרי החקירה שנפרסו בפני בית משפט השלום כדי לבסס תשתית ראיתית לכאורית מוצקה כנגד המבקש. למסקנה זו הגיע בית המשפט המחוזי לאחר שבחן את עניינו של המבקש באופן יסודי. בקשת רשות לערור בגלגול שלישי אינה מיועדת לתת מענה למי שאך חולק על מסקנותיהן של שתי הערכאות שדנו בעניינו.

13. למעלה מן הצורך יוער כי עיון במערכת "נט המשפט" מעלה כי בינתיים התקיים דיון נוסף בבקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים, עובדה המעצימה את העובדה שלא היה מקום להגשת הבקשה הנוכחית בשלב הביניים.

14. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' באלול התשע"ח (19.8.2018).

ש ו פ ט ת
